

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۱/۲۴

نور محمد غفوری

آیا محمد اشرف غني د بیا راڅرگندېدو په درشل کې دی؟

لنډيز

د ۲۰۲۱م کال د اګست له سياسي بدلون وروسته د افغانستان سياسي فضا له بې ثباتۍ، د بدیل له نهموجودیت، او ژور ستراتیژیک تشویش سره مخ ده. په دې ګډوډ وضعیت کې د پخواني ولسمشر محمد اشرف غني تازه څرګندونې یو ځل بیا د هغه د احتمالي بیا راڅرګندېدو بحث ژوندی کړی دی. دا مقاله د دغې پوښتنې د ځواب لپاره قضیه د درېیو اساسي زاویو له مخې علمي ارزوي:

۱. د غني خبرې، سياسي مشروعیت او موقعیت؛
۲. د طالبانو، پاکستان او سیمه ییزو لوبغاړو محاسبات؛ او
۳. د نړیوال فشار، د طالب ضد جریانونو او احتمالي بدیل جوړونې عوامل.

تحلیل ښیي چې نه غني د واک د بیا نیولو لپاره عملي بستر لري، نه طالبان د هغه بېرته ستنېدو ته لیواله دي، خو په عین حال کې نوموړی هڅه کوي خپل نوم د احتمالي سياسي نظم د فکري یا سمبولیک محور په توګه ژوندی وساتي.

۱. سریزه

په تبعید کې سیاست کول د هغو رهبرانو ځانګړنه ده چې واک له لاسه ورکوي، خو د سياسي نقش د دوام هڅه نه پرېږدي. د افغانستان په معاصر تاریخ کې دا یوه تکرارېدونکې پدیده ده؛ له امان الله خان نیولې د جهادي تنظیمونو تر مشرانو پورې، ټولو د بهرنیو مرکزونو له لارې د سیاست کولو سلسله تجربه کړې ده. د اشرف غني تازه پیغامونه هم په همدې معادله کې ځای نیسي او پوښتنه راپورته کوي چې ایا نوموړی غواړي یو ځل بیا په عمل کې د سیاست پر ډګر راڅرګند شي؟

د ځینو معتبرو رسنیو- په ځانګړې ډول د ۸ صبح تحلیلي څېړنو- له مخې د غني وروستی څرګندونې په دریو بېلابېلو سناریوګانو تعبیرېږي:

۱. ښایي غواړي، طالبانو ته یو ډول مشروعیت بڅښونکی دریځ ولري؛
۲. یا ممکن د پاکستان د احتمالي ستراتیژیکې وسیلې په توګه مطرح شي؛
- ۳ او یا د طالبانو د مخالفو ګروپونو د یووالي د محور په توګه ځان وړاندې کړي.

دا مقاله په بې طرفه او علمي تحلیل سره همدا درې ګوني دعوای ارزوي.

۲. د غني سياسي مشروعیت او د بیا راتګ امکانات

۲.۱. مشروعيتي بحران او د روایت جګړه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

پخوانی ولس مشر اشرف غني د ۲۰۲۱ کال له سقوط سره د پخوانی مشر ولس مشر ګډون پر سر، له یوه بل ژور مشر ولس مشر بحران سره هم مخامخ شو. د طالبانو پر وړاندې د نظام د چټک سقوط، له ارګ څخه د نوموړي وټل، او د پوځ د مقاومت نشتوالی تر ټولو جنجالي ټکي دي. خو دا بحران دوه اړخونه لري: سیاسي مشر ولس مشر او ټولنیز محبوبیت.

1. سیاسي مشر ولس مشر

د اشرف غني سیاسي مشر ولس مشر په هغه قشرونو کې چې د ښاري منځنۍ طبقې، غیر پښتنو قومونو او جمهوریت پالو اصلاح غوښتونکو حلقو استازیتوب کوي؛ تر ډېره زیانمن شوی و. پخپل لاس کې د واک بیحده تمرکز، د سیاسي مشارکت د محدودولو تګلاره، د ټول ټاکنو د شفافیت پر سر شخړې، او د حکومت په وروستیو کلونو کې پراخه اداري بی ثباتي د دې سبب شول چې په دغو قشرونو کې د هغه پر سیاسي اعتبار شکونه زیات شي. په ځانګړي ډول د ۲۰۱۹م کال د انتخاباتي کړکېچ پر مهال، د دوه ګوني حکومت اعلان د جمهوریت د مشر ولس مشر ادعاوې خورا کمزورې کړې او د سیاسي اعتماد ټینګښت یې لا ستونزمن کړ. د سیاست پوهنې له نظره، کله چې د مشر ولس مشر سرچینې (ټاکنې، مشارکت، او حساب ورکونه) په یوه نظام کې متزلزل شي، رهبر د ټولنیز قرارداد هغه برخه له لاسه ورکوي چې د واک د دوام بنسټ جوړوي.

له بلې خوا، د نیشنلېزم د ځینو نرمو بڼو سره د غني فکري تړاو د هغه د حکومتي ګمارنو او پالسیو په تعبیر کې داسې تفهیم شو چې ګواکې واک ته یې قومي تمرکز ورکړی دی؛ دا برداشت په غیر پښتنو ټولنو، په ځانګړي ډول د شمال او مرکزي ولایتونو په سیاسي حلقو کې شدید ناراضیاوې راوپاروله. حتی هغه اصلاح پال ښاري قشرونه چې په ۲۰۱۴م کال کې یې غني د تخنیکي - اداري اصلاحاتو سمبول باله، وروسته په دې باور شول چې د واک د تمرکز سیاست د جمهوریت د پلورالېزم له اصولو سره په ټکر کې دی. دا ټول عوامل سره یوځای د هغه د سیاسي مشر ولس مشر د سربښت یا کمزورۍ له مهمو محرکاتو څخه وو.

2. ټولنیز محبوبیت

د غني ټولنیز محبوبیت په قومي او تاریخي جغرافیاوو کې په خورا متفاوت ډول درک شوی. په یو شمېر پښتني سیمو، په تېره بیا په ختیځو او جنوبي ولایتونو کې، د هغه په اړه د خلکو چلند په څرګند ډول د کرزي، رباني او یا نورو سیاسي او تنظیمي مشرانو سره توپیر لري. په دې سیمو کې د غني په اړه یو ډول نرم تاریخي برداشت موجود و، چې د هغه د قومي تعلق او د ډیورنډ کرښې، هویت او ملي حاکمیت په اړه د هغه د ژبې د سختۍ او لږ تر لږه د ظاهري څرګندولو له امله تقویه شوی و. خو د شمالي ولایتونو، مرکزي سیمو او ځانګړي تاجک، هزاره او ازبک ټولنو په سیاسي حافظه کې د غني تصویر د دولت جوړونې له هغې بڼې سره تړل کېږي چې له دوی سره یې د اعتماد ګډه فضا نه لرله.

۲.۲. د بیا راګرځېدو لپاره عملي فکتورونه

د سیاسي علومو له نظره که موضوع وځیرو، نو لاندې درې شرطونه د بیا راګرځېدو لپاره ضروري دي:

- **منظم تشکیلات** - غني د ۲۰۲۱ کال وروسته هېڅ منظم سیاسي تشکیلات نه دي اعلان کړي او نه کوم متحد ټیم لري.
- **سیاسي طرحه** - تر اوسه یې یوازې عمومي مفاهیم لکه "ملي اجماع" او "بدیل نظم" یاد کړي، خو تفصیلي نقشه یې نده وړاندې کړې.

- ایلیت یا اشرافی ملاتړ - د جمهوریت ډېری مشران د غني پر تگلوری سخت انتقاد لري؛ که څه هم ځینې لکه امرالله صالح لا تر اوسه د هغه د نیت په اړه، تر لومړي عاجل عکس العمل وروسته، نرم دریځ لري.

د دې له مخې، په لنډه یادولای شو چې غني د ځواک د بیا نیولو لپاره نه د شروطو بشپړه مجموعه لري او نه د هغې تمایل ښکاره دی.

۳. طالبان، سیمه ییز سیاست او د غني د ستندېدو ناممکنیت

۳.۱. طالبان د غني سره د هیڅ ډول تعامل اړتیا نه لري

طالبان د خپل واک د ارزښت مشروعیت په بشپړ ډول له نظامي فتحې څخه اخلي، نه له سیاسي تسلسل څخه. په تیره بیا چې د غني سیاسي تسلسل د کرزی د حکومت او د بن د کنفرانس د پریکړو دوام دی او دا د طالبانو عقیدوی او سیاسي مشروعیت ته ګټه نه، بلکې زیان رسوي. د طالبانو د روایت درې ټکي د غني بېرته راتګ ناممکن کوي:

۳.۱.۱ د جمهوري نظام د سقوط اساسي عامل په جګړه کې د طالبانو "فتح" ده. امریکا یې د نظامي بریاوو په پایله کې مذاکرې او د دوحې د سولې معاهدې ته مجبوره کړه. طالبان هغه وخت کابل ته ور ننوتل چې د جمهوریت نظام ماته خورلې، له د ننه پاشل شوی، مشران یې تښتیدلي او د نظام مشروعیت څه چې پخپله د حاکمیت موجودیت یې لا نه ؤ.

۳.۱.۲ د پخواني رژیم د مشر بیا منل د داخلي سختدېځو له نظره د امارت د مشروعیت د کمېدو معنا لري؛ د پخواني رژیم له فسادګرو مشرانو سره د تعامل او احتمالي تفاهم بهیر به د طالبانو دا اوسنی مشروعیت او محبوبیت هم په ځمکه وولي؛ د تحریک تر منځ به اختلاف ته لمن ووهي، په حکومتي چارو کې د پخواني جمهوریت مامورین به د طالبانو د ناکامۍ دسیسو ته لاس واچوي او په ټولنه کې به انقطاب، نفرتونه او منفي تبلیغات رامنځته او لا ډیر شي.

۳.۱.۳ تر اوسه طالبان په نړیواله کچه د تعامل اړتیا په خپلواکه توګه پرمخ وړي او د کوم سیاسي شریک اړتیا نه احساسوي. که دوی د داخلي او یا نړیوالو شرایطو له کبله د سیاسي شریک موجودیت ته اړتیا احساس کړي، په ټولنه کې ډیر داسې ځواکونه موندلای شي چې د پخواني د شر او فساد د رژیم په ګناهونو کې شریک نه دي؛ طالبان د شریکي فاسد نظام د سویو او دسیسو ګرو مهرو سره د شراکت ټکي او د یوځای کار کولو متقاطع نقاط نه لري.

۳.۲. پاکستان او د بدیل جوړونې احتمال

په پاکستان کې اوس دوی غوره اندیښنې را پورته شوی دی چې یوه یې د پاکستان له ولکې څخه بهر د طالبانو مستقل فعالیت او بله یې د هندوستان خواته د طالبانو د نږدېوالي احتمال دی. له همدې کبله ممکن اسلام اباد د طالبانو له پاره د بدیل فشار مېکانیزمونه وپلټي. خو په دې اړوند هم د غني د انتخاب په لار کې درې غوره محدودیتونه شته:

۳.۲.۱. پاکستاني پوځ له غني سره د اوږدمهاله باور له کمښت سره مخ دی.

پاکستاني پوځ له اشرف غني سره د اوږدې مودې راهیسې د باور له جدي کمښت سره مخ و. د غني د حکومت پر مهال اسلام اباد داسې انګېرله چې کابل د پاکستان د ستراتیژیکو حساسیتونو په ځانګړي ډول د هند — پاکستان رقابت په برخه کې د اسلام اباد د امنیتي اندېښنو په درک کې ناکام دی. که څه هم پاکستان د افغانستان له ډېرو رهبرانو سره محاسباتي اړیکې ساتلي دي، خو د غني پر اړاده، ګامونو او سیمه ییزو اړیکو یې په دوامداره توګه شک درلودلی او هغه یې د یوې غیر قابل اعتماد او غیر قابل پیش بینی سیاسي څېرې په توګه څاره او ارزیابی کاوه.

۳.۲.۲. غني له هندي شېکو سره اړیکې لرلې، چې اسلام اباد ته حساس دي.

اشرف غني د خپلې ولسمشرۍ له پيله تر پايه په بېلابېلو بڼو د هند له سياسي، اقتصادي او امنيتي شبکو سره نږدې اړيکې لرلې. د جمهوريت په وخت کې هند د افغانستان د دولت جوړونې ډير ستر ملگري و، او غني د دې ملاتړ نه يوازې د پراختيايي پروژو لپاره کاراوه، بلکې په سيمه ييز سياست کې د توازن د وسيلې په توگه يې هم ترې کار اخيست. دا پيوستون د اسلام اباد لپاره خورا حساس دی، ځکه پاکستان افغانستان د خپلې امنيتي ساحې برخه گڼي، او هر ډول هندي حضور يې د خپلې ملي امنيتي محاسبې په مستقيم خطر بدلېږي. د دې له امله، هغه کسان چې اسلام اباد د بدیل په توگه ارزوي، معمولاً بايد په سيمه ييزه معادله کې د هند له نفوذ څخه لرې وگڼل شي - يو شرط چې غني ورسره په بشپړ ډول سمون نه خوري.

۳.۲.۳ په پاکستان کې د ننه د طالبانو د پټ فعاليت امکانات او د غني پرمخ ستونزې

که اسلام اباد د طالبانو پر ضد د يوه احتمالي بدیل په توگه اشرف غني ته زمينه برابره کړي يا هغه تقويه کړي، دا کار ورته ډير ستونځمن تماميږي. دا به د طالبانو له نظره د "دښمنۍ لوڅ اعلان" او د پاکستان لخوا د شريدلي جمهوريت ننگه وگڼل شي. د طالبانو د فکري جوړښت، سازماني منطق او استخباراتي حساسيتونو په نظر، په پاکستان کې د يوه سياسي بدیل پرورش کول هغه "سري کرښې" دي چې تېریدل يې د افغانستان د اسلامي امارت لخوا د مستقيم عکس العمل خطرونه لري. د دې خطرونو ځيني مهم اړخونه داسې يادولای شو:

الف: د سرحدې ناامنو زياتوالی، خصوصاً دا چې پاکستان ادعا کوی چې د افغانستان د طالبانو او د پاکستاني تحریک طالبان (TTP) ترمنځ د اړیکو شبکه بشپړه نه ده پرې شوې، نو طالبان په خيبر پښتونخوا، بلوچستان او نورو سيمو کې ناامني زياتولای شي.

ب: د افغانستان طالبان د ISI هر ډول "بدیل جوړونې" ته د استخباراتي تجاوز په سترگه گوري. که غني د يوې نوې جبهې د سمبول په توگه مطرح شي، طالبان به هڅه وکړي چې په پاکستان کې د انتقامي وسايلو په توگه خپلې شبکې فعالې کړي. دا دوه اړخيزه متخاصم استخباراتي فعاليتونه د سيمي امنيت زيانمنوی، د پاکستان ثبات هم له منځه وړي او پاکستان د اوردمهاله داخلي فرسايښی جگړو خوا ته بيايي.

ج: که پاکستان غني په بدیل بدل کړي، طالبان به ممکن څو ستراتيژيک گامونه واخلي؛ په زغرده د افغانستان د اسلامي امارت د جيوپوليتيک لوري بدلول، هند ته لا په چټکۍ نږدې کيدل، د ايران او ترکيې سره امنيتي-اقتصادي تړونونه پراخول او حتی له چين سره د پاکستان په اړیکو کې زيان راوستل. په سيمه کې د طالبانو د عمل وړ کار تونه ډېر نه دي، خو هغه کار تونه چې لري، اسلام اباد ته د فشار رښتيني سرچينې گرځېدای شي.

په لنډه توگه، د طالبانو سره رسمي دښمنۍ ته دوام ورکول د پاکستان لپاره جيوپوليتيکي او اقتصادي زيانونه لري چې د دوو لسيزو جگړو په پرتله به هم ورته درانه تمام شي. دا اسلام اباد مجبوروي چې د هر احتمالي بدیل په انتخاب کې زيات احتياط وکړي. نو د پاکستان لپاره غني يوازې يو تاکتيکي کارت کېدای شي، نه يو ستراتيژيک بدیل.

۴. نړيوال سياست، فشارونه او د بدیل اړتيا

۴.۱. نړيوال قدرتونه څه غواړي؟

امريکا، اروپا، هند او سيمه ييز قدرتونه درې هدفونه لري:

- د ترهگرۍ مخنيوی
- د مهاجرت مدیریت
- د بشري حقونو د بدترکېدو د مخنيوي په خاطر په طالبانو باندې د محدود فشار ساتل

مگر دوی د نظام د بدلون لپاره نه قوي متحدین لري، نه یو منظم بدیل. همدا دلیل دی چې تر اوسه هیڅ نړیوال قدرت د غني، مقاومت، یا جمهوریتیانو په محور د بدیل جوړولو واضح طرحه نده اعلان کړې. بر عکس د امریکا د پخواني دیپلومات زلمي خلیلزاد څرگندونې هم دا خبره تاییدوي چې واشنگتن د پخوانیو جنگسالارانو د بیا واکمنۍ لپاره نظامي لاسوهنه نه کوي.

۴.۲. د بدیل جوړونې داخلي خنډونه

که غني د طالب ضد اجماع د محور رول غواړي، له دغو ستونزو سره مخ دی:

- د مقاومت جبهه د هغه د تېر سیاست سخت منتقد دی؛
- جمهوریتي سیاستوال په څلورو ټوټو وېشل شوي؛
- د قومي محورونو تر منځ اعتماد کم شوی؛
- د بدیل جوړونې لپاره مالی منابع محدود دي.

نو د بیل بدیل جوړول به د یو واحد شخص پر ځای د متعددو مرکزونو د یوې پراخې اجماع غوښتنه وکړي.

۵. پایله

اشرف غني په عملي توګه د واک د بیا نیولو په کمین کې نه ښکاري. نه تشکیلات لري، نه داخلي اجماع، نه سیمه ییز باور، نه د مالي او تنظیمي ځواک بنسټ. طالبان د هغه ستنېدل د خپل مشروعیت لپاره زیان ګڼي، او پاکستان د هغه ملاتړ د ستراتیژیک بدیل په توګه نه شي منلی.

سره له دې، غني هڅه کوي د احتمالي سیاسي بدیل د فکري یا تنظیمي محور په توګه خپل نوم ژوندی وساتي. که راتلونکو میاشتو کې هغه له ټیکنوکراتانو، جمهوریتي پاتې جریانونو او معتدلو مقاومتګرو سره د اجماع خبرې پیل کړي، ممکن د ده رول له له جلاوطنه ولسمشر څخه د احتمالي ائتلافي مشر په لور شکل بدل کړي. خو دا به د وخت، شرایطو او سیمه ییزو تحولاتو تابع وي.

نور محمد غفوری

23.11.25